

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

119. An, & qualiter de facto censeatur derogatum iurip. per collationem
beneficii factam à Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

quod multis sudoribus & sumptibus acquisiverunt. Lott. n. 58. Sed neque dici potest, non esse hujusmodi privilegii jurispatronatus (et si ei, ut solet, perpetuo inferatur decretum, ne adversus consilium patronatum ullae pravaleant reservationes) sic interpretandum, ut obster potestate principis, qui semper majorem potestatem reservare sibi censeatur. Nam hic non queritur de potestate, sed de voluntate principis, qui ipse, et si absolute id revocare possit, aut alterare vel differre, minimè tamen ea voluntas præsumitur, ut Surd. cons. 19. n. 50. Et certè cum per dictam concessionem privilegiato jus quæsitum sit, minimè in dubio censetur hoc revocatum velle; cum nusquam illa sit admittenda interpretatio, per quam quis censeatur tollere, quod semel concessit. Lott. n. 49. & 53. Quin & successor, dum expresse nona revocat, quod concessit ejus præcessori, videtur in eadem opinione & voluntate perseverare; nec dicitur tunc obstringi decreto sui præcessoris, sed suâ propria voluntate, Lott. cit. num. 53, juxta Gemin. in c. 1. de proband. in 6. n. 14.

2. De cetero clausula adjecta derogatoria in regulam mensum revocatoria tollit omnia alia privilegia, & jura prætensa per eos, qui sibi vendicant aut solidam collationem, aut præsentationem ex privilegio apostolico, aliòve jure singulari, exceptis his, de quibus in regula. Et hac, etiam si privilegia dicta essent cum clausula derogatoria derogatum, etiam ad futuras regulas, qualia plures, præcipue religiosi (qui non prohibentur habere beneficia, quæ alii conferant in titulum perpetuum) consueverunt obtinere præservativa à reservationibus apostolicis & amplissimis clausulis, quæ tamen omnia per hanc clausulam derogatoriam contentant in regulam mensum censemtent abrogata. Lott. l. 2. q. 38. n. 32, juxta decisi. Ro. & 578. n. 2. p. 1, recent.

Quæstio 119. An, & qualiter de facto censemtur derogatum juri patronatus per collationem beneficij factam à Papa?

1. Respondeo primò: dum pontifex confert alii cui beneficium jurispatronatus laicalis, acquisiti de jure communi, hoc est ex fundatione, dotazione, non censorata esse collatio, & pro ista vice derogatum jurispatronatus; nisi id différre in literis per clausulam derogatoriam exprimitur. Pirh. b. i. n. 23. Card. de Luca. in sum. jurispatr. n. 10. Less. de juf. l. 2. c. 34. n. 36. juxta communem Doctorum in c. 2. de prob. in 6, nec sufficit, ut in literis collationis dicatur: Conferimus Perro hoc beneficium, ad cuiuscunq[ue] presentationem vel collationem pertineat, sed exprestè debet derogare patronatu laico, addendo v. g. ad cuiuscunq[ue] presentationem, etiam laici, pertineat. Castrop. loc. cit. n. 4. Less. loc. cit. ex Covar. qq. præc. c. 38. n. 2. Derogatio enim hac, utpote odiola strictè est interpretanda, ut, quantum fieri potest, minimum latait; cum ergo dicta clausula generalis derogatoria intelligi possit de solo patrono Ecclesiastico, ita ut sensus sit ad cuiuscunq[ue], five Episcopis, five eo inferioris, five collegiis, five Universitatibus præsentationem pertineat, non est extendenda ad patronum laicum. Castrop. loc. cit. Quin & si præsentatio spectet ad Regem, Ducem, Marchionem, debet id ipsum exprimi iuxta reg. Cancell. 43. horum enim jus fortius est; utpote qui bene meriti sunt de Ecclesia; ac proinde sub nomine illo generali laici non comprehenduntur. Less. Castrop. l. cit. & apud hunc Azor. p. 2. l. 6. c. 23. q. 3. Idem est;

dum jurispatronatus laicalis, quæsitum est ex augmento dotations, et si enim hoc jurispatronatus sit ex privilegio, & de jure patr. quod constat, seu habetur ex privilegio, opus non sit fieri mentionem in literis collationis; id tamen solùm locum habet in casu meri privilegii, & secus in casu privilegii ex causa onerosa. Lott. cit. q. 8. n. 50. & 51. citans Mohedam de jurepatronatus decisi. 11. Ethicè procedunt de patrone laico, qui bonâ fide patronatum possideret, et si verè patronus non sit; quia dum est in possessione, jus habet quæsitum præsentationis; fructibus enim & commoditatibus rei aliena fruitur professor bona fidei. Castrop. loc. cit. citans Azor. ubi antè. q. 6. Valsq. opus. de beneficis. c. 2 §. 1. dub. 11. n. 28.

2. Secundò similiter, si beneficium est jurispatronatus mixti, non censemtur ei derogatum per clausulam generalem sine expressa & speciali clausula, seu speciali mentione facta patronatus laicalis; perinde ac si esset patronatus purè laicalis. Pirh. n. 13. & Less. loc. cit. n. 40. Covar. loc. cit. n. 4. Castrop. loc. cit. n. 6. citans Azor. ubi antè. c. 26. q. 5. Valsq. dub. 9. num. 24. Gonz. gl. 8. à n. 1. contra Staphil. de literis gratie. tit. de modo & form. imperandi. §. sed dubium n. 3. &c. ed quod par non sit, ut laicus ratione socii Ecclesiastici incommodum in re suo jure individuo patiatur, manente eadem ratione, ne laici à fundatione Ecclesiistarum hæc ratione avocentur. Less. loc. cit. Et licet istiusmodi patronatus mixtus quod ad commoda & privilegia Ecclesiasticus censemtur, quodamdamna verò, onera & pœnas, & consequenter quodamderogationes & reservationes perinde habeatur ac patronatus merè laicalis; Pirh. loc. cit. Azor. p. 2. l. 6. c. 23. q. 5. Contrarium tamen dicendum, ubi Ecclesiastici sunt plures, v. g. tres & laici duo, tenent Azor. Valsq. Gonz. apud Castrop. n. 7. Less. loc. cit. n. 41. ubi etiam quod si patronatus spectet ad plures merè laicos, non sit rata derogatio, nisi major eorum pars consentiat: verum nec in hoc casu, etiam dum unus esset patronus laicus, & ceteri omnes Ecclesiastici, censeri derogatum esse patronati per dictam clausulam generalem, probabilius tenet Pirh. n. 137. citans pro hac Fagnan. in c. cùm propter. b. tit. n. 26. & seq. ed quod, an patruatus talis mixtus hic & nunc censeri debet Ecclesiasticus, an laicalis; attendendum sit, quanam qualitas in eo casu, de quo queritur, sit magis favorabilis patronatui, & secundum illam judicandum esse Ecclesiasticum vel laicalem; & sic v. g. censemtur laicalis, dum v. g. tres patronorum sint Ecclesiastici, & unus laicus quodam effectum derogationis. Econtra dum tres patroni sunt laici, & unus Ecclesiasticus, censemtur Ecclesiasticus quodam semelte datum ad præsentandum, cuius (nimur quod in patronatu mixto prævaleat conditio hic & nunc magis favorabilis) hanc dat rationem; quod, dum non privilegiatus concurreat in materia individua cum privilegiato, ille utitur privilegio istius, quod ipsum pluribus exemplis ostendit.

3. Tertiò: dum beneficium est jurispatronatus meri Ecclesiastici, five id competit jure speciali, five etiam jure communi, cadit illud sub reservationibus apostolicis & affectionibus generalibus, & huic jurispatronatus per speciale provisionem derogatum censemtur, quamvis nulla ejus mentio fiat in dicta provisione, sed literis collationis. Castrop. loc. cit. n. 5. Card. de Luc. in sum. jurispatr. n. 8. Ucitur enim Papa in hoc jure suo, & nemini prejudicat; nam cum omnium bonorum ac jurium Ecclesiastorum sit supremus moderator ac arbiter; cujus vi-

vices inferiores prælati aliaque personæ Ecclesiastice talia jura exercent; conqueri non potest minister, quod dominus faciat per se ipsum id, quod alias commissum est ministro. C. Luca. loc. cit. Ac proinde per solam simplicem collationem beneficii factam à Papa sciente, tale beneficium ad patronos Ecclesiasticos pertinere, derogatur tali juri patronatus. Castrop. loc. cit. num. 5. citans Azor ubi antè, q. 2. & Vafq. dub. 8. num. 22. Estque etiam ratio disparitatis hac in parte inter patronatum Ecclesiasticum & laicum; quod, cum Papa plus juris habeat in bona Ecclesiastica, quam in bona secularium seu laicorum, æquum est, ut facilius derogare censeatur patronibus, qui ex bonis Ecclesiasticis, quam quæ ex bonis secularibus & laicorum patrimonialibus originem duxerunt.

4. Quartò: si ex merito privilegio, aut etiam ex vi consuetudinis, & solius præscriptionis competit etiam laico absque eo, quod conseruat laico fundatum (vel etiam, ut Card. de Luca. num. 9. absque eo, quod præscriptio sit talis, ut titulus verae foundationis allegari possit, qualis est immemorialis) censetur etiam ei derogatum absque expressa clausula derogatoria inserta collationi. Card. de Luca loc. cit. num. 42. Lott. sup. q. 8. num. 50. Azor. Vafq; apud Castrop. loc. cit. num. 8. ad minimum, ut Pirkh. num. 134. per clausulum generalem v. g. hanc: *ad cuiuscunque patroni presentacionem beneficium pertineat, eo quod tum cessat ratio, ob quam alias à similibus reservationibus præferantur patronatus laici; quia nimis laici nihil ad illas Ecclesiæ seu beneficia de suis bonis contulerunt.*

Questio 120. Quibus modis extinguatur juspatronatus?

1. Respondeo sequentibus: primò: per libram cessionem alteri factam, vel per remissionem hujus juris, juxta c. 1. b. tit. potest enim patronus fundator, ejusque hæres successor (secus est de successore in jurepatronatus gentilitio) pro arbitrio suo renunciare jurepatronatus, & collationem Ecclesiæ vel beneficii liberam efficeret; quia in hoc casu proprio juri renuntiat, & talis renuntiatio cedit in favorem Ecclesiæ. Laym. Theol. moral. l. 4. tr. 2. c. 13. num. 14. & ex eo Pirkh. num. 138. Adde, quod etiam non cedat in præjudicium alterius vocati, ut fieret in patronatu gentilitio. sic etiam juspatronatus oramino extinguitur, fitque beneficium libera collationis; dum in ipsam Ecclesiæ seu capellam patronatam transmittitur jure hæreditario aut alio quodam titulo. Lott. l. 2. q. 14. num. 15. Luxa decis. Rotz. 726. num. 2. p. 2. Recent. jus namque patronatus causam perpetuam durationis habet ex traductio de persona in personam, nisi ea traductio impediatur, ut sit in dicto casu, & ut etiam quandoque lex impedit talem transitum ob crimen v. g. in odium illius, in quem transfire deberet. Lott. ibidem num. 26.

2. Secundò extinguitur extincta familiæ fundatoris, si juspatronatus est gentilitium, seu institutum pro illis, qui sunt de familia seu agnati fundatoris; Barb. juris. Eccles. l. 3. c. 12. n. 28. Pirkh. loc. cit.

3. Tertiò: si Ecclesia patronatus obnoxia penitus destruatur sine spe reædificationis; Barb. loc. cit. num. 154. Pirkh. loc. cit. citans Zoël. h. t. idem est, dum redditus beneficii omnino tolluntur, quia tunc deltruuntur ipsa subjecta beneficii, & rei non existentes nulla sunt qualitates. Pirkh. & Barb. loc. cit.

Lott. num. 12. loc. cit. Ita ut nisi ab eodem restituatur, & redotetur, juspatronatus nunquam ad eum redeat. Barbos. citans Roch. V. construxit. q. 8. num. 12. Vivian. in praxi juris patronatus. l. 15. c. 1. num. 3. Secus est, ubi dos solum imminuitur; cum diminutio dotis fundatori nusquam imputetur. Lott. num. 13. juxta decis. Rotz. 521. num. 2. p. 2. recent. Sed neque extinguitur juspatronatus, dum eadem dos applicaretur pro dote alterius beneficii vel dignitatis aut canoniciatis; licet enim extinguitur ipsum beneficium per unionem vel suppressionem, justamen patronatus non extinguitur, sed transfertur ad beneficium, cui ea applicatio fit. Lott. loc. cit. num. 14. citans Seraph. decis. 1444. num. 11. & Rotam in una Lancian. Archipresbyteratus 2. Maij. 1616. quidquid sit, ut ibidem Lott. si fieret pro dote prælati Ecclesiæ cathedralis refragante textu c. nobis. b. tit.

4. Quartò: nihilominus extinguitur juspatronatus, si patronus absque reservatione jurispatronatus permitteret, seu consentiret ecclesiæ seu beneficium patronatum conferri vel uniri monasterio. Laym. in c. ad hac de offic. vicarij. num. 3. Pirkh. num. 138. citans Zoël. b. tit. num. 5. Barb. num. 155. citans c. nobis. b. tit. & gl. 161. V. capella. & Maffobr. in pr. habendi concurs. pral. 7. dub. 5. num. 5. Vivian. de jure pat. l. 15. c. 1. num. 12. Idem est juxta hos AA. si absque reservatione jurispatronatus pateretur Ecclesiæ patronatam converti in Collegiatam; fecit videtur, si patrono invito vel præterito fieret dicta mutatio, argumento c. Monasterium. & c. seq. 16. q. 7. ubi dicitur, quod Episcopus non possit auferre Ecclesiæ à dispositione patroni eo invito, adeoque sicut invito patrono non potest auferri jus præsentandi, ita nec indirecè, convertendo Ecclesiæ patronatam in Collegiatam. Pirkh. b. tit. num. 35. Si tamen ob aliquam necessitatem talis Ecclesia convertatur in Collegiatam, ita ut patronus, et si veller, non posset contradicere; quia non potest impedire maius bonum Ecclesiæ, hoc casu non tantum ad canonicatus & beneficia simplicia, sed etiam ad prælaturam in eadem Ecclesiæ patronus retinebit juspræsentandi. Pirkh. ibidem. Card. Luca. in sum. Iurispatro. num. 136. nisi tamen, ut Pirkh. tempore foundationis vel postea consenserit, ut fieret ecclesia collegiata sine protestatione, seu reservatione juris sui: tunc enim electio prælati seu Rectoris spectabit ad collegium clericorum: proceditq; id ipsum, ut rectè notat C. Luca. loc. cit. tantum respectu canoniciatum & beneficiorum, quæ ex ipsis Ecclesiæ antiqua patronata dore & redditibus erecta sunt, excepto Episcopo seu majore prælati, cuius mensa bona Ecclesiæ patronata applicata sint, nisi aliter in ipsa electione ex apostolica autoritate cautum sit; ut quandoque præseruit in Ecclesiæ de regio patronatu, praxis docet.

5. Quintò: amittitur patronatus, si ipse infuscum redigatur, sive facta si confiscatio omnium bonorum & jurium per judicem ecclesiasticum, sive generalis confiscatio per judicem laicum, & specialis per Ecclesiæ. Lott. cit. q. 14. num. 21. citans Imol. in Clem. pastoralis. num. 71. de sentent. & rejudic. & Rotam decis. 53. num. 5. p. 1. recent. In quo casu si patronatus est gentilitius, pergit durare si quis superfit de gente. Lott. ibid. num. 22. ita enim confiscatio tunc non præjudicat filii, aliisve consanguineis, qui tunc non dicuntur habere paternum à patre, qui deliquerit, sed à genere, & majoribus. Lott. num. 23. citans Molin. de primogen. l. 5. c. 11.